

O B S A H

PŘEDMLUVA 1

KAPITOLA I

[STVOŘITEL]

Láska je život člověka.	7
Pouze Bůh, tedy Pán, je Láska sama, protože je Život sám.	
Andělé a lidé jsou příjemci života.	8
Božství se nenachází v prostoru.	10
Bůh je pravý Člověk.	12
Bytí a jeho projev tvoří v Bohu-Člověku jeden rozlišitelný celek.	14
Nekonečné tvoří v Bohu-Člověku jeden rozlišitelný celek.	15
Existuje jeden Bůh-Člověk, jenž je zdrojem všeho.	17
Vlastní Božskou podstatou je Láska a Moudrost.	19
Božská Láska je součástí Božské Moudrosti, Božská Moudrost je součástí Božské Lásky.	21
Božská láska a Božská Moudrost je substance a forma.	24
Božská Láska a Moudrost jsou substance a forma o sobě - jsou proto vlastním a jedinečným jsoucnem.	26
Božská Láska a Božská Moudrost nemůže jinak než být a projevovat se v druhých, ze sebe stvořených.	27
Vše ve vesmíru je stvořeno Božskou Láskou a Božskou Moudrostí Boha-Člověka.	29
Vše ve stvořeném vesmíru je příjemcem Božské Lásky a Božské Moudrosti Boha-Člověka.	30

Vše stvořené je určitým obrazem člověka.	33
Užitky všech stvořených věcí stoupají po stupních od nejnižší úrovně až k člověku a skrze člověka k Bohu-Stvořiteli, svému zdroji.	34
Božství vyplňuje bezprostorově veškerý prostor.	36
Božství je bezčasově přítomno ve veškerém čase.	39
Božství je stejné v tom největším i v tom nejmenším.	41

KAPITOLA II

[PROSTŘEDKY STVOŘENÍ]

Božská láska a Božská Moudrost se v duchovním světě jeví jako Slunce.	45
Ze slunce, jež vzniká z Božské Lásky a Božské Moudrosti, plyne teplo a světlo.	47
Ono slunce není Bohem; je vyzařováním z Božské Lásky a Božské Moudrosti Boha-Člověka. Totéž platí pro teplo a světlo z onoho slunce.	49
Duchovní teplo a světlo, jež vznikají vyzařováním od Pána jako ze slunce, tvoří jeden celek stejně jako jeho Božská Láska a Moudrost.	50
Slunce duchovního světa se objevuje ve střední výšce, ve stejné vzdálenosti od andělů jako slunce přírodního světa od lidí.	52
Vzdálenost mezi sluncem a anděly v duchovním světě je zdánlivá a závisí na tom, jak andělé přijímají Božskou Lásku a Moudrost.	54
Andělé jsou v Pánu a Pán je v nich; a protože andělé jsou příjemci, pouze Pán je nebem.	56
Východ v duchovním světě je tam, kde se nachází Pán jako slunce; tím jsou určeny i ostatní oblasti.	59

Oblasti duchovního světa nepocházejí od Pána jako od slunce, ale od andělů, a to podle jejich schopnosti přijímat.	61
Andělé se tváří neustále obracejí k Pánu jako ke slunci, a tak mají jih po pravici, sever po levici a západ za sebou.	63
Všechny vnitřní úrovně mysli i těla andělů jsou obráceny k Pánu jako ke slunci.	65
Všichni duchové, ať jsou jakéhokoli charakteru, se obdobným způsobem obracejí ke své vládnoucí lásce.	67
Božská Láska a Božská Moudrost, jež vyzařují z Pána jako ze slunce a vytvářejí teplo a světlo v nebi, jsou Božským vyzařováním, tedy Duchem svatým.	69
Pán stvořil vesmír a vše v něm prostřednictvím slunce, které je prvotním vyzařováním Božské Lásky a Moudrosti.	72
Slunce přírodního světa je čistý oheň, a proto je mrtvé; a protože příroda pochází z tohoto slunce, je také mrtvá.	74
Bez oněch dvou sluncí, jednoho živého a druhého mrtvého, by nedošlo k žádnému stvoření.	76
Cíl stvoření - tedy návrat všeho ke Stvořiteli a spojení s Ním - se naplňuje na konečné úrovni.	78

KAPITOLA III

[STRUKTURA STVOŘENÍ]

V duchovním světě jsou atmosféry, vodstva a země právě tak jako ve světě přírodním, jsou však duchovní podstaty.	83
Existují různě stupně lásky a moudrosti, a proto i různě stupně tepla a světla, stejně jako různé stupně atmosfér.	85
Existují dva druhy stupňů, vertikální a horizontální.	87

Vertikální stupně jsou stejnorodé; jeden vychází z druhého ve stejném pořadí jako účel, příčina a účinek.	91
První stupeň je úhrnem a podstatou následujících stupňů.	93
Veškerá dokonalost roste a stoupá se stupni a podle stupňů.	94
V postupném řádu je první stupeň nejvýše a třetí stupeň nejnižší, zatímco v simultánním řádu první stupeň tvoří střed a třetí stupeň okraj.	98
Konečný stupeň je souhrnem, schránou a základnou stupňů předchozích.	99
Vertikální stupně nacházejí ve svém konečném vyjádření naplnění a sílu.	103
Stupně obou druhů se nacházejí ve všem stvořeném, v té největší i té nejmenší skutečnosti.	106
V Pánu se nacházejí tři vertikální, nekonečné a nestvořené stupně, a v člověku tři konečné a stvořené stupně.	109
Tyto tři stupně existují v každém člověku od narození a mohou se otevírat postupně. Když jsou otevřeny, člověk je v Pánu a Pán je v člověku.	112
Ačkoli duchovní světlo vplývá do člověka skrze tři stupně, duchovní teplo do něj nevplývá, pokud se člověk nevyhýbá zlům jako hříchům a nehledí k Pánu.	115
Pokud není v člověku otevřen vyšší, duchovní stupeň, stává se přírodním a smyslovým člověkem.	118
Přírodní stupeň lidské mysli, nahlížen sám o sobě, je postupný, ale díky souvztažnosti s oběma vyššími stupni se při svém pozvednutí jeví jako oddělený.	124
Přírodní mysl, jež je obalem a schránou vyšších stupňů lidské mysli, je reaktivní. Nejsou-li vyšší stupně otevřeny, reaguje proti nim; jsou-li otevřeny, působí s nimi v souladu.	127

Zlo pochází ze zneužití schopnosti člověku vlastních - rozumnosti a svobody.	130
Zla a nepravdy jsou naprosto protikladné dobrům a pravdám. Zla a nepravdy jsou totiž ďábelské a pekelné, zatímco dobra a pravdy jsou Božské a nebeské.	135
Vše, co je součástí tří stupňů přírodní mysli, se uzavírá do skutků, které činíme tělesně.	141

KAPITOLA IV

[O ZPŮSOBECH STVOŘENÍ]

Pán od věčnosti, jenž je Jehovah, svořil vesmír a vše v něm ze Sebe, ne z ničeho.	147
Pán od věčnosti neboli Jehovah by nemohl stvořit vesmír a vše v něm, kdyby nebyl Člověk.	149
Pán od věčnosti neboli Jehovah vytvořil sám ze Sebe slunce duchovního světa, a z něj stvořil vesmír a vše v něm.	152
V Pánu jsou tři skutečnosti, jež jsou Pánem: Božská Láska, Božská Moudrost a Božská Užitečnost. Tyto tři skutečnosti se zdánlivě vyskytují mimo slunce duchovního světa: Božská Láska jako teplo, Božská Moudrost jako světlo a Božská Užitečnost jako atmosféra	155
Atmosféry, jež jsou tři v obou světech, duchovním a přírod- ním, se na poslední úrovni zakončují v substancích a látkách charakteristických pro zemi.	157
V substancích a látkách, jež vytvářejí zemi, není nic z Božství o sobě; avšak z Božství o sobě pocházejí.	159
Veškeré užitky, jež jsou cíli stvoření, se nalézají ve formách a nabý- vají těchto forem ze substancí a látek charakteristických pro zemi.	159

Vše ve stvořeném vesmíru je z hlediska užitečnosti obrazem člověka; to svědčí o tom, že Bůh je Člověk.	166
Všechny věci, které Pán stvořil, jsou užitečné. Jsou užitečné v takovém pořadí, stupni a ohledu, v jakém se vztahují k člověku a skrze člověka k Pánu, svému zdroji.	169
Zlé užitky nestvořil Pán, ale vznikly současně s peklem.	173
Viditelné skutečnosti stvořeného vesmíru dosvědčují, že příroda nic nestvořila a nic nevytváří, ale že vše tvoří Pán ze Sebe prostřednictvím duchovního světa.	182

KAPITOLA V

[CÍL STVOŘENÍ]

Pán pro Sebe v člověku stvořil a zformoval dva příbytky a přijímací schrány. Nazývají se vůle a rozum - vůle pro Jeho Božskou Lásku a rozum pro Jeho Božskou Moudrost.	191
Vůle a rozum, jež jsou příjemci lásky a moudrosti, sídlí v celém mozku a v každé jeho části, a proto v celém těle a v každé jeho části.	193
Souvztažnost srdce s vůlí a rozumu s plícemi nám umožní poznat vše, co lze poznat o vůli a rozumu neboli o lásce a moudrosti - tedy vše o lidské duši.	216
Počáteční stav člověka po početí	250
REJSTŘÍK biblických citací	252
POZNÁMKY	253
OBSAH	265